

[Breckmann]

når man tænker over, at I forsøger at begrænse det offentlige forbrug til det danske samfund, selv om den mulighed foreligger, at denne begrænsning af statsstøtten til Færøerne medfører en nødvendig og en tilsvarende optagelse af lån til investeringer på Færøerne og til forbedring af erhvervsmulighederne på Færøerne. Vi bliver næppe værre stillet af den risiko, idet vi allerede nu betaler hundredvis af millioner kroner årlig til Danmark i renter og afdrag, og det er noget, som i jeres størrelsesorden ville svare til tilsvarende mange milliarder.

Mange færinger sætter naturligvis en ære i at få det nuværende system for tilskud fra Danmark ændret til et bloktilskud. Andre vil betragte det som en nødvendighed, idet alle erhvervsmæssige fremskridt på Færøerne lige siden århundredskiftet er sket i takt med det øgede eget ansvar for vores egne økonomiske forhold. Jeg skal prøve på at begrunde denne nødvendighed.

Der er nu gået næsten 1 år siden det socialistiske landsstyres tiltræden. Det erklærede ved sin tiltræden en politik, der skulle »vende den uheldige økonomiske udvikling på Færøerne på kun 500 dage«.

Der er nu kun nogle få måneder igen til dette tidsrums udløb, og den eneste vending er desværre til det værre, nemlig en voksende offentlig styring af den færøske samfundsøkonomi uden en tilsvarende forbedring af den. Hvis denne styring havde indbefattet en begrænsning af de årlige samlede lånebeløb, havde man øjnet en konsekvens i politikken. Men i stedet for ser man en bureaukratisering af fiskerierhvervet, industrien og fiskeopdrættet, der bliver offentligt institutionaliseret og bemandet med en række teoretikere i udvalg og nævn, der hverken evner at begå sig i eller har interesse for det frie markedsystem.

Disse tidligere frie erhverv bliver nu udlagt som græsgange for venstrepartiernes fastlønnede tilhængere i tillæg til de ubegrænsede jagtmarker, som den offentlige forvaltning og institutionerne traditionelt frembyder især for disse partier. Til dels en virkelyst blandt erhvervsfolk har ført til en forøget lånoptagning udenlands til erhvervsinvesteringer, men desværre har en velgrundet frygt for tilfældige offentlige indgreb og selektive straffeaktioner imod udsatte samfundsgrupper ført til spekulative og vær-

ditomme udlandslån, der har forværret vores økonomi over for udlandet.

Men der er dog positive elementer i samfundsøkonomien. Heldigvis er f.eks. alle dommedagsspådomme fra vores undergangsprofeter blandt de offentligt ansatte havbiologer blevet gjort til skamme af fiskeriets udvikling de sidste mange år. I stedet for udpinte fiskebestande har vi klaret at forøge vor andel af fangstmængden i færøske farvande femfoldigt siden 1975. Udviklingen i fiskepriserne har været gunstig dette sidste år og dermed eksporttallene, og således har det beløb, som nu traditionelt bliver afsat på lagtingets finanslov, der nogenlunde svarer til det beløb i tal, som I er nødt til at afsætte til arbejdsløshedsunderstøttelse, til dels været frigivet til anden offentlig virksomhed som f.eks. til et imponerende kapopbud af tunneler for hundredvis af millioner kroner i denne valgperiode, hvorimod desværre nødvendige investeringer i f.eks. havneanlæg er blevet udsat eller er opgivet.

Folkeflokkens bestræbelser både i lagtinget og også her i folkettinget har gået ud på at påpege og at henlede den danske regerings opmærksomhed på dens delvise forpligtelse til en virkelig drejning af den færøske udvikling i en positiv retning. Jeres bedste indsats ville som sagt være at bevirke, at landsstyret bibringes en følelse af, at hele den færøske økonomi og forvaltning, og ikke som nu kun en del af den, er vores eget og ingen andres ansvar. Eget ansvar forøger jo som bekendt ens ydeevne med hensyn til at løse egne problemer. Den nuværende tilskudsordning forvirrer proportionerne, skaber et kunstigt højt privat og især offentligt forbrug på Færøerne og fører til farlige eksperimenter med de af det danske tilskud frigjorte midler. Disse midler bliver brugt irrationelt på mange måder, først og fremmest af det offentlige, og særlig nu under en socialistisk ledelse.

Allerede med denne finanslov – og det er landsstyrets anden finanslov – bliver der underbudgetteret, og de offentlige lånoptagelser til finansloven, som sidste landsstyre heldigvis afskaffede, ser nu ud til at blive gennemført af økonomisk nødvendighed.

Igennem de henvendelser og de forhandlinger, som jeg har haft med de fleste ministerier siden sidste finanslovdebat her i folkettinget, har jeg fået en forvisning om, at man fra regeringens side ikke har i sinde at slæk-